

Nr. 384. Folkethingets Forhandlinget.
6081. 1ste. Beh. af Lov, indeh. Tillæg til Lovforslaget, § 26 (se Tillæg C. Sp. 193—94) vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

Lovforslagets §§ 27—36 (se Tillæg C. Sp. 193—98)

vedtoges uden Afstemning.

Deretter lattes Lovforslagets Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

Formanden: Vædringsforslag til denne Sags 3die Behandling indkaldes til i Morgen Middag Kl. 1, og saafremt intet Vædringsforslag af nogen Betydning skulde fremkomme inden den nævnte Frist vil jeg med Thingets Samtykke lade Sagen foretage til 3die Behandling i Morgen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Lovforslag til Lov, indeholdende Tillæg til Lov om Tilsyn med Udvandrerens Befordring af 1ste Mai 1868.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 629—32).

Duxen: Det foreliggende Lovforslag kan siges at gaa ud paa at udvide de Bestemmelser, der gjælde for den direkte Udvandring, til den indirekte, men disse Bestemmelser lade sig ikke ligefrem overføre paa denne. Naar man kommer til disse kortere Toure, vil man i saa Henseende støde paa Vanskeligheder, saaledes at maasse netop det Gode, man vil søge at opnaa paa andre Steder kommer til at fremkalde Skade. Der er to Steder ved det foreliggende Lovforslag, hvoraf den ene kan siges at beskytte selve Udvandrerne, der benytte den indirekte Udvandring — ved Udvandrerne forstaa man saadanne Personer, som fortsatte Rejsen til fremmede Verdensdele,

98de. Møde i Ordentlig Samling, 1871 472. Lov om Udvandrerens Befordring. 6082 og navnlig til Amerika — imod Dyrækkeli eller Bedrag, og man vil i det Hele taget veilede dem paa den Rejse, de agte at foretage, medens den anden Side gaar ud paa at føre et Tilsyn med de Skibe, som skulde befordre Udvandrerne paa den første Del af Rejsen. Hvad angaar den Side at beskytte Udvandrerens, vilde det vistnok være overordentlig heldigt, om man kunde træffe Bestemmelser, hvorved et saadant Maal virkelig blev opnaaet, og disse Bestemmelser medføre i sig selv heller ikke stor Vanskelighed, idet en Udvandrer, som skal til fjerne Lande, ganske vist paa dette Stadium udmærker sig fremfor enhver anden Rejsende; men de Bestemmelser, som findes derom i Loven, forekomme mig dog ikke at være af den Besskaffenhed, at det tilsigtede Maal bliver naaet. Man har for det Første med megen Forsigtighed søgt at værges sig imod, at de Dimskninger, der ere forbudne med Tilsynet, ikke blive paalagte Udvandrerne, men derimod enten det Skib, som fører Udvandrerne paa den første Del af Rejsen, eller Udvandringssagen. Saaledes er det fastsat i § 1, at den Undersøgelse, der skal foretages af Skibet, bliver at bestaa af Skibet selv; fremdeles er det fastsat i § 2, at Lægetilsynet foretages uden Udgift for Udvandrerens, men at Besøkninger derved paalægges Udvandringssagen, og endelig er det bestemt i § 5, at den almindelige Veiledning ved det særlige Tilsyn, som man har tænkt at indrette med Udvandringen, ikke skal afholdes af Udvandrerne, hvortil det af Udvandringssagen for dette særlige Tilsyn bliver at udrede 24 Cl. for hver Udvandrer. Man maag imidlertid ikke tro, at disse Udgifter ved at blive paalagte paa denne Maade blive undtagne Udvandrerne; thi det er klart, at Skibet vil søge at skaffe sig Erstatning hos Udvandrerne for de Udgifter, det har for deres Styld, og at Udvandringssagen ligeledes vil søge Erstatning hos Udvandrerne for Udgifterne ved Lægetilsynet, og det offentlige Tilsyn. Der vil kun paa Udvandrerens Vegne fremstaa saa mange